

[Parkov.]

udrede det store Beløb, som Tjenestemændene efter Loven havde Ret til; thi ved de Forhandlinger, der førtes mellem Finansministeren og Tjenestemændene, havde disse frivilligt givet Afkald paa det store Beløb, de 7½ Mill. Kr. Derfor mente vi, at vi fra vor Side kunde være med til at give dem den første Portion paa i alt 3½ Mill. Kr. Dette Standpunkt opretholder vi. Vi tror, at det under den foreliggende Situation er rigtigt.

Der har, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen nævnte, i Lønningsudvalget under Sagens Behandling været en Deputation fra Organister, som ønskede — de gaar ind under Begrebet honorarlønnede — ogsaa at komme i Betragtning. Det var ikke det ringe Antal, der bestemte vor Holdning over for Henvendelsen, men det var den Betragtning, at hvis man vilde tage dem med, saa kunde man komme ud for en meget betydelig Mængde af andre honorarlønnede, som da ogsaa maatte tages i Betragtning.

Jeg tror, at den Stilling, vi har taget, vil kunne forstaas baade af Tjenestemændene og af den øvrige Befolkning. Har man engang i en Lov institueret, at under visse Forhold tilkommer der Tjenestemændene visse Forbedringer, og disse frivilligt giver Afkald paa den væsentligste Del af dem, forekommer det mig, at vi stiller os ikke alene forstaaende over for Tjenestemændene, men at vi ogsaa vil kunne finde Forstaaelse og Medhold hos den overvejende Del af Landets Befolkning, naar vi giver dem den mindre Portion.

De Tal, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen fremstillede og behandlede, taler ganske tydeligt om, hvorledes Indtægterne har været nedadgaaende i de senere Aar. Jeg mangler desværre — og det har vel ikke kunnet tilvejebringes — en Opgørelse for Aaret 1933. Det er jo muligt, at Tilbagegangen i alt Fald ikke er fortsat. Det er muligt, at der har været nogen Fremgang for 1933's Vedkommende sammenlignet med 1932. Forskellige Steder har man af de foreliggende Indberetninger og Oversigter over Skatteselvangelserne o. s. v. ment at kunne uddrage, at 1933 stiller sig noget gunstigere end 1932. Det synes mig, at det havde været meget ønskeligt af Hensyn til at faa Billedet fuldstændigt; saa at dette Forhold kunde bedømmes klart, om Oplysninger vedrørende Aaret 1933 havde foreligget i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen var ogsaa inde paa den Regulator, som vi i sin Tid hørte om fra det ærede

Venstreparti, og som man dengang ikke kunde gaa ind for, fordi de Resultater, som eventuelt kom til at foreligge, ved at Indtægterne for den almindelige Befolkning enten gik i opadgaaende eller i nedadgaaende Retning, kom til at virke for sent paa Tjenestemændenes Lønninger. Men der er i det hele taget dertil at sige, at det var ikke nogen særlig velegnet Regulator, fordi Pristallet, som for øvrigt ogsaa det ærede Medlem selv antydede, skulde virke paa to forskellige Maader, nemlig dels paa Reguleringstillægget, dels paa Lønningerne. Det vil altsaa sige, at under den nuværende Situation vilde Pristallet have virket opadgaaende for Reguleringstillægget og nedadgaaende for Lønningerne.

Men som ogsaa det ærede Medlem, saa vidt jeg da forstod, udtalte, har vi ikke fra vor Side paa nogen Maade afvist en Undersøgelse af, om der kan findes en rimelig og anvendelig Regulator. I det hele og store er den Betragtning rigtig, at der maatte være en Overensstemmelse mellem det øvrige Lands og Erhvervenes Forhold med Hensyn til Indtægter og økonomiske Stilling i det hele taget og Tjenestemændenes, og det vil ganske naturligt ogsaa være en Betragtning, som vil finde Tilslutning hos Tjenestemændene, at der skal være en saadan Overensstemmelse. Maaske vil det derfor, naar Forhandlingerne om dette Spørgsmaal fortsættes, være muligt at naa til Forslag, som kan bringe en bedre Overensstemmelse til Veje i saa Henseende, end det nu er Tilfældet. Men som vi ved første Behandling udtalte og af de Grunde, jeg dengang nævnte, og ikke af agitationsmæssige eller af taktiske Hensyn, har vi stillet os velvilligt til Lovforslaget, som det foreligger, og denne Stilling opretholder vi.

A. M. Hansen: Ved Lovforslagets første Behandling førtes der en ret indgaaende Diskussion om Lovforslaget, og jeg kan derfor henholde mig til, hvad jeg der udtalte. Jeg skal blot tilføje, at vi staar jo over for et Lovforslag, som er et Resultat af en Overenskomst mellem Ministeren og Tjenestemandsgruuppernes Repræsentanter. Overenskomsten hviler paa, at Tjenestemandsgrupperne er gaaet ind paa at give Afkald paa 7 Mill. Kr. af de ca. 11 Mill. Kr., som de efter Loven af 1931 havde Krav paa. Det er det, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen kalder Lønforhøjelse. Det forekommer mig, at det er en delvis Given Afkald paa en Lønforhøjelse. Jeg finder det derfor i høj Grad betænkeligt at gaa imod en Ordning, hvor Tje-